

[Kaj Poulsen]

det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet og skaffet flertal for, rigtigt. Det ændrer ikke ved retstilstanden for de mennesker, der er igen på arbejdsmarkedet, som ministeren siger hun vil hjælpe.

Det ville være rart, hvis ministeren satte sig ind i den lovgivning, som hun selv er med til at administrere, i stedet for at prøve at fylde Folketinget med sådan en gang vrøvl.

Glistrup (FP):

De sidste tre sager på folketingets dagsorden i går gik ud på, at man gerne ville forhøje skatterne ikke så lidt her i Danmark, og der skete så det, at Fremskridtspartiet var imod denne skatteforhøjelse. Men for at anvende den sprogbrug, som socialministeren og fru Pia Christmas-Møller følger, så gik Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti hånd i hånd med S og SF og nedtromlede Fremskridtspartiets prioritering af tingene i retning af, at vi ikke ville have skatteforhøjelser her i Danmark, og fik hånd i hånd med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti gennemført de skatteforhøjelser, som de tre sager drejede sig om.

Jamen når nu De Radikale og Det Konservative Folkeparti gerne vil have skatteforhøjelser, så skal de da have lov til at gå sammen med S og SF og sikre sig flertallet sammen med S og SF om de skatteforhøjelser, som det nu engang er Det Konservative Folkepartis og Det Radikale Venstres ønske at få her i landet. Helt i orden. Det er parlamentarismens vilkår, og det var det, vi oplevede i går eftermiddags.

Senere på dagen i dag vil vi opleve i 25 tilfælde, at de andre, der bebrejder os, nemlig Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, ved en lang, lang række ændringsforslag til finansloven danner flertal, hvor de går hånd i hånd med Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne. Men når det er os, der kommer til at stemme sammen med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, så er det galt, og så får man noget, som jeg tror alle politisk interesserede i Danmark ville have forsværet for et år siden: en minister fra Det Radikale Venstre, der stiller sig op nærmest grædende og siger, at så ondt havde hun dog ikke troet om Fremskridtspartiet; hun havde faktisk i Det Radikale Venstre troet bedre om Fremskridtspartiet, end at vi virkelig kunne forfalde til det. Jeg er virkelig dybt rørt over, efter at have hørt så me-

get fra Det Radikale Venstre om Fremskridtspartiet, at vi nu får denne moderlige omsorg.

Men jeg kvitterer gerne. Jeg er taknemlig, når der er nogen, der viser mig moderlig kærlighed, som socialministeren gør, og derfor vil jeg gengælde godt med godt. Jeg vil fortælle socialministeren noget, der åbenbart ikke er gået op for hende endnu, nemlig at den danske stat ikke har ubegrænsede ressourcer.

Det, som socialministeren slås for, er et fordyrelsesforslag. Det er, at der skal være flere statsudgifter end dem, der er i øjeblikket. Når socialministeren ikke har opdaget det endnu, så kan jeg da fortælle socialministeren, at der er grænser for, hvor mange penge skatteministeren kan slæbe hjem, så alle gode og vidunderlige formål bliver tilgodeset. Det er åbenbart ikke gået op for socialministeren endnu, men nu håber jeg, at min kvittering for hendes omsorg for mig med denne omsorg for hende fører til noget godt for Danmark.

Så det andet spørgsmål, hvor arbejdsministeren siger, at de hørehæmmede skal have nogle særlige beløb, fordi de har kontaktvanskeligheder. Den, der er svagtseende, den, der er gangbesværet, den, der har migræne og lignende, har også kontaktvanskeligheder. Alle handicappede må jo behandles ens, uanset hvad handicappet er baseret på.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg håber, at landets lønmodtagere vil notere sig, at hr. Glistrup som repræsentant for Fremskridtspartiet kun har mulighed for at gøre grin med det faktum, at man ikke ønsker at give folk lige rettigheder.

Jeg har ikke forventet mig, at Socialdemokratiet var til at tale med i denne sag. Det skal de i og for sig ikke bebrejdes; det har de aldrig været. Men det undrer mig alligevel – og så kan det godt være, jeg har forventet mig for meget af Fremskridtspartiet – at Fremskridtspartiet ikke er det, for jeg havde en forestilling om, at man gik ind for lige rettigheder for alle, og at den enkeltes frihed betød noget. Det troede jeg faktisk. Men det kan jeg så forstå at jeg for fremtiden kan lade ude af betragtning.

Det handler altså om et fordyrelsesforslag, siger hr. Glistrup. Jamen hvorfor så dog ikke sige det? Af hensyn til landets økonomi er det altså kun nogle, der skal have mulighed for delspension, men ikke alle. Og det er ikke Folketin-